

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: P. S., nar. xx. xx. xxxx, bytem X
Právně zastoupený JUDr. Marií Cilínkovou, advokátkou se sídlem
Bolzanova 1615/1, 110 00 Praha

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 15. 3. 2021 proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 2. 2021 č. j. X o
invalidní důchod

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 4. 2. 2021 č. j. X a
jemu předcházející rozhodnutí ze dne 13. 10. 2020 č. j. X se zrušují a věc se vrací
k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 13. 10. 2020 č. j. X byla žalobcova

žádost o invalidní důchod zamítnuta pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť dle posudku OSSZ Karlovy Vary ze dne 1. 10. 2020 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované ze dne 4. 2. 2021 č. j. X, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila výše uvedené rozhodnutí s tím, že žalobce není podle posudku České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) ze dne 28. 1. 2021 invalidní. Jedná se u něj o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje fyzické, smyslové ani duševní schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti žalobce. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX. (Postižení srdce a oběhové soustavy), odd. B (Postižení cév), položce 10b (Křečové žíly, posttrombotický syndrom, recidivující tromboflebitidy, stadium II s lehkým omezením funkce končetin) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-30 %. Lékař ČSSZ zvolil s přihlédnutím k chronické algické symptomatologii, horní hranici výše uvedeného rozmezí, tj. 30 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 3 citované vyhlášky nemění. Nejzávažnější zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení, je chronická, stacionární, částečně rekanalizovaná a kolateralizovaná ileofemoropopliteokrurální tromboza levé dolní končetiny. Lékař ČSSZ vyhodnotil zdravotní postižení žalobce podle kapitoly IX, oddílu B a položky 10b, tj. stadium II, s lehkým omezením funkce končetiny, stadium C2-3 podle CEAP a horní hranici daného rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti lékař ČSSZ určil 30 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění, jelikož daná hlediska jsou již zahrnuta v základním hodnocení. Funkční stav neodpovídá invaliditě, ale statusu osoby zdravotně znevýhodněné. Dané postižení nelze hodnotit jako invaliditu, tj. vyšší mírou poklesu pracovní schopnosti, neboť není doloženo, že se jedná o funkční postižení odpovídající stadiu III, se středně těžkým omezením funkce končetin, značně snížená celková výkonnost a pohyblivost, stadium C4-5 a podle CEAP, ani stadiu IV s těžkým omezením funkce končetin, těžkým omezením celkové výkonnosti a pohyblivosti, stadium C6 podle CEAP a nejde ani o funkčně srovnatelné postižení. Na základě provedeného přezkumu dospěl lékař ČSSZ k výsledku, že posudkový závěr OSSZ Karlovy Vary ze dne 1. 10. 2020 lze potvrdit, neboť k datu napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 13. 10. 2020 po přezetření namítaných skutečností zdravotní stav žalobce neodpovídal invaliditě, ale statusu osoby zdravotně znevýhodněné. Zároveň se žalovaný v rozhodnutí vypořádal i s jednotlivými námitkami žalobce.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 15.3.2021 doručenou zdejšímu soudu téhož dne se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované, přičemž žalobu odůvodnil tím, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech. Popsal vývoj, rozsah a charakter svých zdravotních problémů a omezení z něj vyplývající. Konstatoval, že lékaři posudkové služby vůbec nevzali v úvahu dopad jeho zdravotních problémů do běžného života, kdy základní úkony jeho vlastní sebeobsluhy a péče o domácnost jsou pro něho náročné, některé nezvladatelné a výkon soustavné výdělečné činnosti je zcela znemožněn. Se závěry

oddělení lékařské posudkové služby uvedenými v posouzení zdravotního stavu z důvodu podání námitek proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 13. 10. 2020 nesouhlasí, zejména se zařazením hlavní příčiny dlouhodobě nepříznivého stavu pod položku v kapitole IX odd. B pol. 10b stadium II, ale trvá, že správně by měla být stanovena kapitola IX postižení srdce a oběhové soustavy, odd. B položka 10d cit. vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-70 % a vzhledem k dalšímu postižení zejména těžkou formou depresivní poruchy by horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti určená podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu měla být zvýšena o 10 procentních bodů, celkově na 70 %, což odpovídá třetímu stupni invalidity. Navrhl proto, aby napadená rozhodnutí byla zrušena a byl mu přiznán invalidní důchod.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná dne 8. 4. 2021 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 28. 1. 2021 vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalovaného a to tak, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zdp a ve svém posudkovém zhodnocení dospěla k závěru, že žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, odd. B, položce 10b přílohy k vyhlášce č. 359/1999 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %, která se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR s tím, že za zjištěného skutkového stavu i nadále trvá na svém rozhodnutí, jež žalobce napadl žalobou, a navrhuje zamítnutí žaloby.

IV.

Posouzení věci soudem

5. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

V.

Rozhodnutí soudu

6. Námitku žalobce týkající se toho, že lékaři posudkové služby nevzali v úvahu dopad zdravotních problémů žalobce do běžného života, v důsledku čehož je výkon soustavné výdělečné činnosti zcela znemožněn, shledal soud částečně důvodnou.
7. K námitkám žalobce týkajícím se nedostatečného posouzení zdravotního stavu a rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů není soud oprávněn se vyjadřovat, protože v této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost

pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.

8. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
9. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
10. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 30. 6. 2021 za účasti odborných lékařů z oboru interní lékařství, jemuž žalobce byl přítomen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %, doba platnosti (lhůta KLP) : 31. 10. 2023. Komise uvedla, že rozhodujícím zdravotním postižením je chronická, stacionární, částečně rekanalizovaná a kolateralizovaná ileofemoropopliteokrurální tromboza levé dolní končetiny dle duplexního vyšetření cév. Stav po meniskektomii a následné rozsáhlé HŽT celé LDK až do pánve při trombofilii heterozygotní mutaci FV. Vedlejšími zdravotními postiženími jsou hypertenzní choroba korigovaná léčbou, hemangiom pravého laloku jaterního, heterozygotní mutace FV. Byl zhodnocen lékařský nález MUDr. H. T. Ř., praktické lékařky, prof. MUDr. V. A., CSc., pracoviště preventivní kardiologie IKEM Praha, prim. MUDr. M. K., Neurologické oddělení Nemocnice Na Homolce, MUDr. M. Kaliny, zároveň bylo provedeno vyšetření žalobce při jednání PK MPSV přísedícím lékařem z oboru interního lékařství. PK MPSV konstatovala, že se u žalobce jedná o středně těžké funkční omezení uvedené v kapitole IX, odd. B, položce 10c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 40 %- 50 % horní hranicí 50 %. Horní hranice zvolena vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění a k dalším vedlejším onemocněním. Nelze ale hodnotit dle stejné kapitoly a oddílu, položky 10d, neboť z doložených lékařských nálezů nelze prokázat těžké omezení funkce končetin, s těžkým omezením celkové výkonnosti a pohyblivosti, stadium C6 podle CEAP. Není důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 50 %. Žalobce není pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav schopen práce spojené s větší fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny, delším stáním a sezením, je schopen lehčí

fyzické práce s možností změn poloh, spíše na zkrácený úvazek. Je schopen po vzniku invalidity II. stupně s datem vzniku 15. 1. 2020 vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě.

11. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
12. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti nebyly PK MPSV shledány.
13. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byli-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
14. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž byly zamítnuty námítky žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2020 a toto rozhodnutí, kterým došlo k zamítnutí žádosti žalobce o invalidní důchod, bylo potvrzeno. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 30. 6. 2021 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobce jednalo o invaliditu druhého stupně, a proto je žaloba podaná důvodně. Soud proto napadené rozhodnutí žalované ze dne 4. 2. 2021 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 13. 10. 2020 rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce ke dni vydání uvedených rozhodnutí odpovídal druhému stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 50 %, avšak lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 30 %.
15. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí dle posudku PK MPSV ze dne 30. 6. 2021 invalidní pro invaliditu druhého stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity u žalobce. Vydáním nového rozhodnutí bude

realizován tento rozsudek, když rozhodnutí o přiznání II. stupně invalidity by byla vydala žalovaná již na základě posouzení zdravotního stavu žalobce v rámci řízení správního orgánu prvního stupně či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s. ř. s.

16. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce, jenž nebyl ve sporu právně zastoupen, nepožadoval náklady řízení, a proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 16. 8. 2021

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně